'കട'പ്പാട്ട്

ബിനീഷ് പിലാശ്ശേരി

‘കട’ പ്പാട്ട്

ബിനീഷ് പിലാശ്ശേരി
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, Bineesh Pilassery

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: Still Life with Ewer, Vessels and Pomegranate, a painting by Willem Kalf (1619–1693). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

'കട'പ്പാട്ട്

വർഷങ്ങൾ മുൻപായിരുന്നു. കട്ടംബക്കാരും സ്വന്ത ബന്ധുക്കളെമൊക്കെ അതോർമിപ്പിക്കുന്നത്: 'ഈറ്റി ങ്ങളെ പിരിച്ച് നടാനായല്ലോ'യെന്ന്.

ഉള്ള സ്ഥലത്ത് ഒരു ഹൂര കൂടി കെട്ടാമെന്നായിരു ന്നു അപ്പന്റെ അഭിപ്രായം. ഞാനും അതിനൊപ്പം നിന്നു.

പല കാര്യങ്ങളിലും എതിരാളികളാണെങ്കിലും ഇമ്മാ തിരി കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ സമാനമനസ്കരാണ്. ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളേൽക്കാൻ മടിയും പേടി യുമൊക്കെയാണ്.

"ഏയ്..., അത് ശെര്യാവൂല. അട്ത്തട്ത്തുള്ള പാർ ക്കല് അത്ര രസണ്ടാവൂല" അതായിരുന്നു അമ്മയു ടെ അഭിപ്രായം. മൃത്ത മരുമകൾ അതിനെ ആഞ്ഞു പിൻതാങ്ങി.

ആ രണ്ട് പഞ്ചപാവങ്ങളേയും ധിക്കരിക്കാൻ ഞങ്ങ ളുടെ മനസ്സനുവദിച്ചില്ല. അല്ലാതെ ചിലരെങ്കിലും കരുതുപോലെ ഭാര്യാഭയം കൊണ്ടൊന്നുമല്ല.

പിന്നെയുള്ളത് അനന്തരനും പതിയുമാണ്. അവർ ക്കങ്ങനെ പ്രത്യേകിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങളില്ല. 'ഇങ്ങ ളെന്തെങ്കിലും കാട്ട്' എന്ന മട്ട്.

ആഴ്ചകൾ, മാസങ്ങൾ..., ഏറെക്കുറെ ഒരു വർഷ ത്തോളക്കാലം ഇതു മാത്രമായി വീട്ടിൽ അന്തിച്ചർച്ച.

പത്തുപന്ത്രണ്ടു മിനിട്ടോളം ചുമരിൽചാരി അങ്ങ നെ നിൽക്കും, മുത്തക്കളിൽ ഇളയവൾ. കത്തനെ നിന്നു നിന്ന് മടുക്കുമ്പോഴാവാം, ഉറക്കെ രണ്ടു കോ ട്ടുവായുമിട്ട് മുറിയിൽ കേറും. ആൾക്ക് അതികാല ത്ത് എണിക്കവാനുള്ളതാണ്. ആരോഗ്യസമൃ ദ്ധമായ പ്രഭാതഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കാനല്ല; പിന്നെ യോ...? അടിച്ചുവാരാനാണ്!

ആ പുരയിടത്തിലെ ഓരോ ഇഞ്ചും പഴുതുകളും ഇട വിടാതെ അടിച്ചുവാരണം. എന്നിട്ടു വേണം ഇണിയ ലക്കാരംഭിക്കാൻ.

അടുപ്പും അടുക്കളയുമൊക്കെ അലർജിയാണ് കക്ഷി യ്ക്ക്—അതൊരു ബുദ്ധിപരമായ നീക്കമാണെന്നാണ് മൃത്ത മരുമോളുടെ രഹസ്യാഭിപ്രായം. ആഹാര നിർമാണത്തിൽ അപാകതയുണ്ടെങ്കിൽ വിമർ ശിക്കപ്പെടാം. മറിച്ച്, മറ്റു രണ്ടു പണികൾക്കും ആ തൊല്ലയില്ലല്ലൊ!

അങ്ങനെ, വട്ടത്തിലിരുന്ന് കട്ടത്ത വാദപ്രതിവാദ ങ്ങളിലേർപ്പെടുന്ന അപ്പനമ്മമാരുടേയും, രണ്ടാൺ മക്കളുടേയും ഒത്ത നട്ടക്കായി, നിലത്ത്, മൃത്ത മരു മകളെത്തി ഇരിപ്പുറപ്പിക്കും. നല്ലരമ്പലത്തിൽ ശി വരാത്രിക്ക് നാടകത്തിനിരിക്കുംകണക്കെ. ഇടയ്ക്ക് കണ്ണൊക്കെ ഉമ്പി മുഖം തുന്നോട്ടു വീഴുമെങ്കിലും മൃ പ്പത്തിയതു കാര്യമാക്കില്ല. കഷ്ടപ്പെട്ടാ തലയെയു യർത്തും. പിന്നെയും വീഴും. തോർക്കില്ല, വീണ്ടും ഉയർത്തും.

കുറേ മാത്രം പൊളിച്ചു വച്ചിരുന്ന എന്റെ വാ ഒന്ന ളി തുറന്നു. കണ്ണിലൂടെ ഇരുട്ടൂടി. കൈകാല്പ കൾ കഴഞ്ഞു. കറച്ചു നേരംകൂടി കസേരയിൽ ചാരി അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു. പിന്നെ ബോധം വിണ്ടെ ടുത്ത് സ്ഥലത്തിന് അഡ്വാൻസു കൊടുത്ത കാര്യ വും, വേറെ വഴികളൊന്നമില്ലെന്നമൊക്കെ പറഞ്ഞു യാചിച്ചു.

"അത്രയല്ലേ പോവൂകയുള്ളൂ..., ഉള്ള സ്ഥലത്ത് താമ സിച്ചാൽ പോരേ?" എന്നെല്ലാമായിരുന്നു മാഡത്തി ന്റെ ഉപദേശം. ലിപ്സ്റ്റിക്കിട്ടു ചുവന്നുതുടുത്തിരുന്ന മുഖത്തുണ്ടായിരുന്ന ആ ചിരി ഇന്നെന്തിനാണ് ഇറങ്ങാനൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു. പുതപ്പു തട്ടിക്കൂ ടഞ്ഞ് റാന്തലിന്റെ തിരിയും താഴ്ത്തി പുൽപായയിലേ ക്കിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച കഴിഞ്ഞ് ആജീവനാന്തപങ്കാ ളി പറയുകയാണ്:

"അല്ല മനുഷ്യാ..., ഇപ്പൊരേന്റെ ആധാരം വെച്ച് നമ്മക്കി അടുക്കളേന്റീം മുറ്റത്തിന്റീം പണി നോ ക്ക്യാലോ?..."

പത്തുപതിനഞ്ചു സെക്കന്റിനു ശേഷം കനത്ത കൂർ ക്കംവലി ഉയർന്നു.

പാതിരാത്രി പിന്നിട്ടു.

മേൽക്കൂരയിലെ ഇത്തിൾ കണ്ണുമിഴിച്ച് ഞാനങ്ങ നെ മലർന്നു കിടക്കുകയാണ്...

□

പോഷകസമൃദ്ധവുമായ വിവിധതരം വിഭവങ്ങൾ പാകപ്പെടുകയായി...

കുറ്റിപ്പട്ട്, തുണിപ്പട്ട്, ഉതിർപ്പട്ട്, ചിരട്ടപ്പട്ട്..., തുടങ്ങി അനേകതരം പട്ടവിഭവങ്ങൾ.

പോരാതെ, അതിലേക്കുള്ള പൂവൻപഴം, പപ്പടം, പഞ്ചസാര, ചില ദിവസങ്ങളിൽ തലേരാത്രിയിലെ മത്തിമുളകിട്ടതിന്റെ ചാറ്; പിന്നെ ആവി പൊന്തുന്ന കട്ടൻചായയും. ഇവയൊക്കെ മേശമേലങ്ങനെ നി രത്തും.

ആരും കറ്റം പറയില്ല. അഥവാ പറഞ്ഞാൽ, വിറക കൊള്ളി നനഞ്ഞതിനാലാണെന്നോ പട്ടുകറ്റി വള ഞ്ഞതിനാലാണെന്നോ അരിമില്ലകാരൻ മെലിഞ്ഞ ഇകൊണ്ടാണെന്നോ പറഞ്ഞ് കശിനിക്കാരി കൈ കഴുകും.

അതുകൊണ്ടൊക്കെ തന്നെയാവും, 'ഓള് കൊറച്ച് ഒറക്കമെളക്കട്ടെ' യെന്ന് അമ്മ വിചാരിക്കുന്നതും.

അങ്ങനെയൊക്കെയാണ് അനേക ദിനരാത്രങ്ങ ളിലെ വാദസംവാദങ്ങൾക്കൊടുവിൽ നാലണ്ബ തൊടികൾക്കപ്പുറത്തെ ആ വീടു വാങ്ങാൻ ഐക കണ്ഠ്യേന തീരുമാനമായത്.

ആ കഠിനമായ ഉദ്യമത്തിന് ഞാൻ തന്നെ ഇറങ്ങേ ണ്ടിയും വന്നു, മൃത്തവനായതിനാൽ.

കച്ചവടമുറപ്പിച്ചു.

അടുക്കളക്കാരിയുടെയും അലക്കുകാരിയുടെയും ഉണ്ടായിരുന്ന രത്നങ്ങളും പവിഴങ്ങളും മരതകങ്ങ ളുമെല്ലാം, (കോഹിനൂർ പതിനാലിനും ഒന്നൊഴികെ) വാരിയെടുത്ത് പണയപ്പെടുത്തിയും വിറ്റും, ഞങ്ങൾ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരുടെ ബാങ്ബാലൻസു മുച്ചല്ല പൊ ടിതട്ടിയെടുത്തും അച്ചാരം കൊടുത്തു.

ബാക്കി ഒരു പൊതുമേഖലാസ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു കറഞ്ഞ പലിശയ്ക്കു വായ്പ കിട്ടുമെന്ന് ഏജന്റ് ഉറപ്പു തന്നിരുന്നു. വാങ്ങിക്കാൻ പോവുന്ന വീട്ടുപ്രമാണ ത്തിന്റെ പണയത്തിൻമേൽ. കമ്പനിയിലെനിക്കു ണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിരജോലി കാരണമാണത്.

അപ്രകാരമാണ് വെള്ളയും വെള്ളയുമൊക്കെയെടു ത്ത് രേഖകളും റെത്തുകളുമായി നാലാം നിലയിലെ ആ ഓഫീസിലേക്കു കയറിച്ചെല്ലുന്നത്. എല്ലാം വി ശദമായി പരിശോധിച്ച് ഏറ്റവും അവസാനമായി സാലറി സർട്ടിഫിക്കറ്റിലേയും, ബാങ്കിൽ കെട്ടിക്കി ടക്കുന്ന എന്റെ ശമ്പളത്തിന്റേയും വിശദാംശങ്ങൾ നോക്കുകയാണാ സൂന്ദരിയായ മാനേജറേച്ചി.

ഒരു നേരമ്പോക്കിനായി അവരെ തന്നെ നോക്കി ക്കൊണ്ടിയിരുന്നു ഞാൻ.

ആ സൗന്ദര്യാസ്വാദനത്തെ വെട്ടിക്കിറിക്കൊണ്ട് എന്റെ ഫോൺ ബെല്ലടിച്ചു.

'ഈ ജെന്മം ഇങ്ങനെയൊക്കെ തൊലഞ്ഞു പോ ട്ടെ... അട്ത്തതിനാവട്ടെ നല്ലോണം പഠിച്ചോ പറ്റി ച്ചോ വലിയൊര് നെലേലെത്തണം. ന്ന്ട് വേണം ഇമ്മാതിരി ഒന്നിനെത്തന്നെ കെട്ടാൻ...' ഇരിപ്പിൽ തന്നെ ടൗസറ്റുകീശയിൽനിന്നും പണിപ്പെട്ട് ഫോ ണെടുക്കുമ്പോൾ സ്വയം സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി.

"മനഷ്യാ..., വെര്മ്പം കൊർച്ച് ഒണക്കമീംവ്വാങ്ങി ക്കോളി...പിന്നെ...," അങ്ങേത്തലയിൽ പെൺശ ബ്ദം. "...പാളയത്ത്ന്ന് ലേശം പച്ചക്കറിം..."

കലി പുറത്തു കാട്ടിയില്ല. ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, പിന്നെ വിളിക്കാമെന്ന് അടക്കം പറഞ്ഞ് ഫോൺ ടൗസ റുകീശയിൽ തന്നെ തിരുകി. വായ്മോട്ടം തുടർന്നു. കടലാസുപരിശോധനയെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ആ ഉഡു രാജമുഖി ഒറ്റ പറച്ചിൽ; "താങ്കളുടെയി ശമ്പളത്തിന് ലോൺ ലഭിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ് സാർ..."

കറച്ച മാത്രം പൊളിച്ചു വച്ചിരുന്ന എന്റെ വാ ഒന്ന ളി തുറന്നു. കണ്ണിലൂടെ ഇരുട്ടൂടി. കൈകാല്പ കൾ കഴഞ്ഞു. കറച്ചു നേരംകൂടി കസേരയിൽ ചാരി അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു. പിന്നെ ബോധം വിണ്ടെ ടുത്ത് സ്ഥലത്തിന് അഡ്വാൻസു കൊടുത്ത കാര്യ വും, വേറെ വഴികളൊന്നമില്ലെന്നമൊക്കെ പറഞ്ഞു യാചിച്ചു.

"അത്രയല്ലേ പോവൂകയുള്ളൂ..., ഉള്ള സ്ഥലത്ത് താമ സിച്ചാൽ പോരേ?" എന്നെല്ലാമായിരുന്ന മാഡത്തി ന്റെ ഉപദേശം. ലിപ്സ്റ്റിക്കിട്ടു ചുവന്നുതുടുത്തിരുന്ന മുഖത്തുണ്ടായിരുന്ന ആ ചിരി ഇന്നെന്തിനാണ് ഇറങ്ങാനൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു. പുതപ്പു തട്ടിക്കൂ ടഞ്ഞ് റാന്തലിന്റെ തിരിയും താഴ്ത്തി പുൽപായയിലേ ക്കിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച കഴിഞ്ഞ് ആജീവനാന്തപങ്കാ ളി പറയുകയാണ്:

"അല്ല മനുഷ്യാ..., ഇപ്പൊരേന്റെ ആധാരം വെച്ച് നമ്മക്കി അടുക്കളേന്റീം മുറ്റത്തിന്റീം പണി നോ ക്ക്യാലോ?..."

പത്തുപതിനഞ്ചു സെക്കന്റിനു ശേഷം കനത്ത കൂർ ക്കംവലി ഉയർന്നു.

പാതിരാത്രി പിന്നിട്ടു.

മേൽക്കൂരയിലെ ഇത്തിൾ കണ്ണുമിഴിച്ച് ഞാനങ്ങ നെ മലർന്നു കിടക്കുകയാണ്...

□

ബിനീഷ് പിലാശ്ശേരി

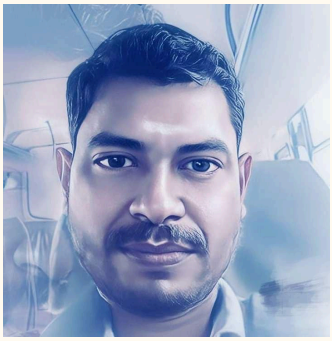

1986-ൽ കോഴിക്കോട്, ഫറോക്കിലെ കൊടക്കല്ലുപറമ്പിൽ ജനനം. കോഴിക്കോടും തുടർന്ന്, വയനാട്ടിലെ സുൽത്താൻ ബത്തേരിയിലുമായി സ്കൂൾപഠനം. നിലവിൽ കോഴിക്കോട്, കുന്ദമംഗലത്തിനടുത്ത് പിലാശ്ശേരിയിൽ സകുടുംബം സ്ഥിരതാമസം. ULCCS എന്ന കമ്പനിയിൽ നിർമ്മാണ മേഖലയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു.

മാതാപിതാക്കൾ: ബാലൻ, തങ്കമണി.
ഭാര്യ: ജിഷ.
മകൻ: ശിവതേജ്.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം
695014